

കല്യാണവൃഷ്ടിസ്തവം.

തെക്കേന്നമ്പാടി മീനാക്ഷിത്തമ്മ.

ശ്രീമൽ ശങ്കരഭഗൽപാദവിരചിതം.
കല്യാണവൃഷ്ടിസ്തവം.

(ഭാഷാപ്രാബല്യസാക്ഷിതം)

വാഖ്യാനകർത്രി
തെക്കേന്നമ്പാടി മീനക്ഷിതമ്മ

പ്രസാധിക,
എ. മാധവിക്കുട്ടിത്തമ്മ ബി. എ.

1113.

പ 2ന.]

പ്രതി 1000.

The Raja Printing House, Tripunittura.

ശ്രീമൽ ശങ്കരഭഗവൽ പാദവിരചിതം.

കല്യാണവൃഷ്ടിസ്തവം.

(ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്.)

ശ്രീമന്നാദേവ്യേ നമഃ

ശ്രീഗുരുഭ്യോ നമഃ

മൂലം:-കല്യാണവൃഷ്ടിഭിരിവാമൃതപൂരിതാഭിഃ
ലക്ഷ്മീസ്വയംവരണമംഗളഭീപികാഭിഃ
സേവാഭിരംബ!തവപാദസരോജമൂലേ
നാകാരികിം മനസിഭാഗ്യവതാം ജനാനാം. I

പദാർത്ഥം:-ഹേ അംബ!-അല്പയൊമാതാവെ,
അമൃതപൂരിതാഭിഃ-അമൃതംനിറഞ്ഞവയായ, കല്യാ
ണവൃഷ്ടിഭിഃഇവ-സൗഭാഗ്യവർഷങ്ങൾ എന്നപോ
ലെ ഇരിക്കുന്നവയും, ലക്ഷ്മീസ്വയംവരണമംഗളഭീ
പികാഭിഃ-സമ്പദ്ദേവിയുടെ സ്വയംവരണത്തിനുള്ള
ഭദ്രഭീപങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന, തവ-നിന്തിരുവടിയു
ടെ, പാദസരോജമൂല-പാദാരവിന്ദസമീപത്തിലു
ള്ള, സേവാഭിഃ-ജപാർച്ചനാദികളായ ഭജനപ്രകാര
ങ്ങളാൽ, ഭാഗ്യവതാം-ഭാഗ്യവാന്മാരായ, ജനാനാം-
ജനങ്ങളുടെ, മനസി-മനസ്സികൽ, കിം,ന,അകാരി-
ഏതൊരുമനോരഥമാണുചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കുന്നത്
(സകല മനോരഥങ്ങളും സാധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു
താല്പര്യം.)

സാരം—അല്ലയോ ജഗന്മാതാവെ! നിന്തിരുവ
ടിയുടെ പാദാവിനസമീപത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന
വയം അമൃതപൂർണ്ണങ്ങളായ സൗഭാഗ്യവൃഷ്ടികൾ
പോലെയുള്ളവയും സമ്പന്നരായ ദേവിയുടെ സ്വ
യംവരണത്തിനുള്ള ഭദ്രദീപങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന പൂ
ജാജപധ്യാനാദികളായ സേവാപ്രകാരങ്ങളാൽ ഭാ
ഗ്യവാന്മാരായ ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലുള്ള എന്തൊര
ഭീഷ്ടമാണു സാധിക്കാതിരിക്കുന്നത് സകലാഭീഷ്ടങ്ങ
ളും സാധിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം

മു:- ഏതാവദേവജനനി:സ് പൂഹണീയമാസ്തേ
തപദന്ദനേചസലിലസ്ഥഗീതേചനേത്രേ
സാന്നിദ്ധ്യമഭ്യതരുണാംബുജസോദരസ്യ
തപദപിഗ്രഹസ്യപരയാസുധയാപ്ലുതസ്യ 2

പദാർത്ഥം:--ഹേജനനി!-അല്ലയോ ലോകമാ
താവെ! തപദന്ദനേച-നിന്തിരുവടിയെ വന്ദിക്കുന്ന
സമയത്തിലാകട്ടെ, സലിലസ്ഥഗീതേ-ആനന്ദാശ്ര
ങ്ങളാൽ മറക്കപ്പെട്ടവയായ, നേത്രേ-കണ്ണുകളും, ത
രുണാംബുജസോദരസ്യ-വികസിച്ച താമരപ്പൂപോ
ലെ മനോഹരവും, പരയാ, സുധയാ, ആപ്ലുതസ്യ-
പരമോൽകൃഷ്ടമായ ആനന്ദാമൃതംകൊണ്ടു ആർദ്ര
വും ആയ, തപദപിഗ്രഹസ്യ-നിന്തിരുവടിയുടെ ദിവ്യ
മംഗള വിഗ്രഹത്തിന്റെ; സാന്നിദ്ധ്യംച-സാന്നിദ്ധ്യ
വും, ഏതാവൽഏവ-ഇതു രണ്ടും തന്നെ, അഭ്യ-ഇ
ന്നു, സ് പൂഹണീയം-ഭക്തന്നു ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതാ
യി, ആസ്തേ-ഭവിക്കുന്നു.

സാരം—അല്ലയോ മാതാവെ! നിന്തിരുവടി
യെ ഭജിക്കുന്ന അവസരത്തിങ്കലാകട്ടെ ഭക്തനും ആ
നന്ദാശ്രമങ്ങളിൽ മറക്കപ്പെട്ട കണ്ണുകളും അപ്പോൾ
വിടുന്തായ താമരപ്പൂവിന്റെ സാദൃശ്യത്തെ വഹി
ക്കുന്നതും പരമാനന്ദാമൃതത്താൽ ഏറ്റവും ആർദ്രമാ
യതും ആയ നിന്തിരുവടിയുടെ ദിവ്യമംഗളവിഗ്രഹത്തി
ന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവുമാകുന്ന ഈ രണ്ടും തന്നെ ഏറ്റവും
ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതായി ഭവിക്കുന്നു. (ഒരു ഭക്താ
ത്ഥമനസ്സാൽ പരദേവതയിലുള്ള ഭക്ത്യതിശയ
ത്താൽ ഉൽഭവമാകുന്ന ആനന്ദാശ്രമങ്ങളും ആ ഭജനീ
യ വസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യലാഭവുമല്ലാതെ അതിൽ
കവിഞ്ഞു മറ്റൊന്നും തന്നെ സ്വപ്നമല്ലെന്നായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നു താല്പര്യം).

മു:- ഈശ്വരപദനാമകലുഷാഃ കതിനാമസന്തി
ബ്രഹ്മാദയഃ പ്രതിഭവംപ്രളയാഭിഭൂതാഃ
ഏകസ്തഃ ഏവ ജഗതിസ്ഥിരസംസ്ഥയാസ്തേ
യഃ പാദഭയോസ്തവസകൃൽപ്രണതിംകരോതി. 3

പദാർത്ഥം:—ഈശ്വരപദനാമകലുഷാഃ-പേരി
ന്നുമാത്രം ഈശ്വരപദപരമായതുകൊണ്ടു അഹങ്കരിക്ക
ുന്നവരായി, ബ്രഹ്മാദയഃ-ബ്രഹ്മദേവൻ തുടങ്ങി, ക
തി, നാമ (ദേവാഃ) ഏതായാദേവന്മാർ, പ്രതിഭ
വം-സൃഷ്ടികാലത്തോരും, പ്രളയാഭിഭൂതാഃ-പ്രളയ
ത്താൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടവരായിട്ടു, സന്തി-ഭവിക്കുന്നു.
യഃ-യാതൊരുത്തൻ, തവ പാദഭയഃ-നിന്തിരുവടി

യുടെപാദങ്ങളിൽ, സകൃൽ-ഒരിക്കൽ, പ്രണതിം-ന
മസ്കാരത്തെ, കരോതി-ചെയ്യുന്നു; സഃ ഏകഃ
ഏവ-ആഭക്തൻഒരാൾമാത്രം, ജഗതി-പ്രപഞ്ചത്തി
ങ്കൽ, സ്ഥിരസംസ്ഥയാ-നാശരഹിതമായപ്രതിഷ്ഠ
യോടുകൂടി, ആസ്തേ-സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

സാരം:—അല്ലയോലോകമാതാവെ! പേരിന്നു
മാത്രമുള്ള ഈശ്വരത്വംകൊണ്ട് അഹങ്കരിക്കുന്നവ
രായി ബ്രഹ്മദേവൻതുടങ്ങി എത്രയെത്രദേവന്മാർഉ
ണ്ട്. അവർഎല്ലാവരും സൃഷ്ടികാലത്തോറുംഉത്ഭവി
ച്ചപ്രളയകാലത്തിലായത്തേയും പ്രാപിക്കുന്നു, എ
ന്നാൽ ഏതൊരുത്തൻനിന്തിരുവടിയുടെ പാദാരവി
ന്ദങ്ങളിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും ത്രിവിധകരണങ്ങളെ
ക്കൊണ്ടുംപ്രണമിക്കുന്നു. ആഭക്തൻഒരാൾമാത്രം ലോ
കസാധാരണമായജനനമരണരൂപസംസാരബാധക്ര
മാതെ നിത്യമായസ്ഥാനത്തെപ്രാപിക്കുന്നു. (ദേവിയു
ടെപാദപത്മങ്ങളിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി ഒരിക്കൽ
ചെയ്യുന്നപ്രണാമംതന്നെപ്രപഞ്ചാതീതമായശാശ്വ
തപദപ്രാപ്തിക്കു പര്യാപ്തമായിഭവിക്കുന്നു എന്നു
സാരം.

മു:-ലബ്ധപാസകൃൽത്രിപുരസുന്ദരീ!താവകീനം
കാരണ്യകന്ദളിതകാന്തിഭരംകടാക്ഷം
കന്ദപ്പഭാവസുഭഗാഃഖലുഭക്തിഭാജഃ
സമ്മോഹയന്തിതരുണീർഭവനത്രയേപി

പദാത്ഥം:-ഹേ ത്രിപുരസുന്ദരി അല്ലയോ ത്രിപുരസുന്ദരീദേവി! കാരുണ്യകന്ദളിതകാന്തിഭരം-കൃപാരസത്താൽ വർദ്ധിച്ച ശോഭവിശേഷത്തോടുകൂടി താവകീനം-നിന്തിരുവടിയെ സംബന്ധിച്ചതായ, കടാക്ഷം-കടാക്ഷവീക്ഷണത്തെ, സകൃൽ-ഒരിക്കൽ ലബ്ധപാ-ലഭിച്ചിട്ടു, ഭക്തിഭാജം-ഭക്തപ്രവരന്മാർ, കന്ദർപ്പഭാവസുഭഗാഃ-കാമദേവനെപ്പോലെ സൗഭാഗ്യമുള്ളവരായിട്ടും, ഭവനത്രയേണാപി-മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും ഉള്ള, തരുണീഃ-യുവതികളെ, സമ്മോഹയന്തിവലു-ഏറ്റവും മോഹിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ.

സാരം:- അല്ലയോ ത്രിപുരസുന്ദരിദേവി! നിന്തിരുവടിയുടെ കൃപാരസം നിറഞ്ഞു ശോഭിക്കുന്നതായ കടാക്ഷവീക്ഷണത്തെ ഒരിക്കൽ ലഭിച്ച ഭക്താത്മന്മാർ കാമദേവനെപ്പോലെ സൗഭാഗ്യം തികഞ്ഞവരായിട്ടു മൂന്നു ലോകങ്ങളിലുമുള്ള യുവതികളെ മുഴുവൻ മോഹിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ.

മു:-ശ്രീകാരമേവതവനാമഗൃണന്തിവേദാഃ

മാതാസ്ത്രികോണനിലയെ!ത്രിപുരേ!ത്രിനേത്രേ!

തപൽസംസ"മുതെയമഭാഭിഭയം വിഹായ

ഭിവൃന്തിനന്ദനവനേസഹലോകപാലൈഃ

5

പദാത്ഥം:-ഹേ ത്രികോണനിലയേ*!-അല്ലയോ ത്രികോണചക്രത്തിൽ വസിച്ചുരുളുന്നവളും, ത്രി

---

* ബിന്ദുരൂപമായശിവശക്തിസാമരസ്യത്തിൽനിന്നുശക്തിയുടെ സമീഭാനന്ദസ്വരൂപമാജിട്ടുള്ള വൃക്കീഭാവം ത്രികോ

പുരെ!—സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണസ്വരൂപങ്ങളായ പുരത്രയങ്ങളിൽ [ശരീരത്രയങ്ങളിൽ] ആത്മസ്വരൂപേണ വിളങ്ങുന്നവളും ത്രിനേത്ര!—മൂന്നു തൂക്കണ്ണുകളോടുകൂടിയവളും ആയ, മാതഃ-മാതാവൈ, തവ-നിന്തിരുവടിയുടെ, നാമ-നാമത്തെ, വേദാഃ-വേദങ്ങൾ, ഹ്രീകാരഘ്രവ-ഹ്രീകാരമെന്നതന്നെ, ഗുണന്തി-സ്തുതിക്കുന്നു, തപൽസംസ്കൃതൈ-അപ്രകാരമെല്ലാമിരിക്കുന്ന നിന്തിരുവടിയുടെ നിരന്തരജ്യാനത്തിൽ[നിരതാഃ ഭക്താ-നിഷ്ഠയോടുകൂടിയ ഭക്തന്മാർ] യമഭാഭിഭയം വിഹായഃ-യമഭടന്മാരിലും നരകവാസം മുതലായതിലും ഉള്ള ഭയത്തെ വെടിഞ്ഞിട്ട്, ലോകപാലൈഃ സഹ—ഇന്ദ്രാദിലോകപാലന്മാരോടുകൂടി, നന്ദനവനേ-നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ, ദിവ്യന്തി-ക്രീഡിക്കുന്നു.

ണരൂപത്തിലാകുന്നു, അതിനാലാണ് 'ത്രികോണനിലയേ? എന്നു സംബോധന.

2 ശ്രീത്രിപുരാദേവിയുടെവാചകമായനാമം 'ഹ്രീകാരബീജമാണെന്നു വേദാഗമങ്ങളിലും മന്ത്രശാസ്ത്രതത്വവദികളുടെ ഇടയിലും ഐകകണ്ഠ്യമായിസമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്', ദേവിക്ഷംബീജത്തിനും വാച്യവാചകഭാവം എങ്ങിനെഎന്നാൽ ത്രിപുരാശബ്ദത്തിന്നു സ്ഥൂല=സൂക്ഷ്മ-കാരണശരീരാധിഷ്ഠാത്രിതപം ഉള്ളതുപോലെ ഹ്രീകാരത്തിനും വൃഷ്ടിസമഷ്ടുപാധികളുടെ ശരീരത്രയങ്ങളിൽ വ്യാപ്തിയുണ്ട്. കൂട്ടക്ഷരമായ ഹ്രീകാരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളായ ഹ-ര-ഇ..മ്—എന്നീ നാലക്ഷരങ്ങൾ സ്ഥൂലം, സൂക്ഷ്മം, കാരണം എന്നീ ശരീരത്രയങ്ങളേയും അവയുടെസംഘാതത്തേയുംകാണിക്കുന്നു ആകാശബീജമായ 'ഹ' കാരം ആകാശാദിപഞ്ചഭൂതമാത്മകമായ സ്ഥൂലശരീരത്തേയും, അഗ്നിബീജകമായ 'ര' കാരത്തേയും

സാരം:—അല്ലയോ ശ്രീകാണചക്രത്തിൽ വ
 സിപ്പുരുളുന്നവളും സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണ സ്വരൂപങ്ങ
 ളായ പുരത്രയങ്ങളിൽ [ശരീരത്രയങ്ങളിൽ] ആത്മ
 സ്വരൂപേണ വിളങ്ങുന്നവളും മൂന്നു തൂക്കണ്ണുകളോടു
 കൂടിയവളുമായ മാതാവെ! മഹാദേവി! നിന്തിരുവടി
 യുടെ നാമത്തെ വേദങ്ങൾ ശ്രീകാരമെന്നുതന്നെ സ്മ
 തിക്കുന്നു. അപ്രകാരമെല്ലാമിരിക്കുന്ന നിന്തിരുവടി
 യുടെ നിരന്തരബ്രഹ്മാനന്തിൽ നിഷ്ഠയോടുകൂടിയ ഭക്ത
 നാർ യമഭടന്മാരിലും നരകവാസംമുതലായ ഭവാനു
 ഭവങ്ങളിലും ഉള്ള ഭയത്തെ വെടിഞ്ഞു* ഇഹാദി
 ലോകപാലന്മാരോടുകൂടി നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ ക്രീ
 ഡിക്കുന്നു. [ദേവിഭക്തന്മാർക്കു സർവ്വപ്രാണിസാമാന്യ
 മായ യമഭടാദിഭയത്തിന്നവകാശമില്ലെന്നു സാരം.]

മു:-ഹന്തുഃപുരാമധിഗളംപരിപീയമാനഃ
 ക്രൂരഃകഥംനഭവിതാഗരമുസ്യവേഗഃ
 നാശപാസനായയദിമാതരിഭംതവാർദ്ധം
 ദേഹസ്യശശപദമുതാപ് ലുതശീതമസ്യ

6

ജോരൂപമാകയാൽ ഞാനേന്ദ്രിയാദിസമഷ്ടിയായ സൂക്ഷ്മശരീര
 ത്തെയും, കാമബീജമായ 'ഹൃ'കാരം അവിദ്യാനന്ദമയമായ കാര
 ണശരീരത്തെയും ബിന്ദുരൂപമായ 'മ'കാരം മുൻപറഞ്ഞമൂന്നുബീ
 ജങ്ങളേയും സംഘടിപ്പിച്ചു അനുഷ്ഠാമിയായിനിന്നുകൊണ്ടു സ്ഥൂ
 ലമായിരീരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശ്രീപുരാദേവികും ശ്രീകാരബീജത്തി
 നും വാഹ്യവാചകരൂപം പലവിധത്തിലും നിദൃശിക്കാവുന്നതാ
 കുന്നു. വിസ്മയഭയത്താൽ ഇത്രമാത്രം.

പദാർത്ഥം:—ഹേമാന്തഃ-അല്പഃ യാ മാതാവൈ! പൂരാം, ഛത്തുഃ-ത്രിപുരാന്തകനായ പരമശിവൻ, അധിഗതം-കഴുത്തുവരെ, പരിപീയമാനഃ-പാനം ചെയ്തതായ, ഗരളസ്യവേഗഃ-വിഷത്തിന്റെ വ്യാപ്തി, തവ-നിന്തിരുവടിയുടെ, ശശപൽ-എല്ലാ സ്തോഴം, അമൃതാപ്ലവതശീതളസ്യ-അമൃതസ്രാവം നിമിത്തംശീതളമായ, ഭേദസ്യ-ഭിദ്യമംഗളവിഗ്രഹത്തിന്റെ, ഇഭംഅർദ്ധം-ഇരപകുതിഭാഗം, ആശ്വാസനായ-ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനായി, നയദി-ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാഎങ്കിൽ, ക്രൂരഃ-ഭയങ്കരമായി, കഥം, നഭവിതാ-എങ്ങിനെ ഭവിക്കാതിരിക്കും?

സാരം:—അല്പഃ യാ മാതാവൈ! ത്രിപുരാന്തകനായ പരമശിവന്റെ കഴുത്തിൽ തന്തിരുവടി പാനം ചെയ്തതായ വിഷത്തിന്റെ വ്യാപ്തി സഭാ അമൃതദ്രവം കൊണ്ടു ആദ്രമായ നിന്തിരുവടിയുടെ ഭിദ്യമംഗളവിഗ്രഹത്തിന്റെ ഈ അർദ്ധഭാഗം (പകുതി) ആശ്വാസനത്തിനായിക്കൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാ എങ്കിൽഎങ്ങിനെ ഭയങ്കരമായി ഭവിക്കാതിരിക്കും?(നിശ്ചയമായും വിഷവേഗം ഭയങ്കരമായി തീരുമായിരുന്നുഎന്നു താല്പര്യം.)

മു:—സർവ്വജ്ഞതാംസദസിവാക്ഷപടുതാംപ്രസൂതേ
ഭേവി!തപദശ്രീസരസീരുഹയോ:പ്രണാമഃ
കിംചസ് ഹരനക്ഷമുജപലമാതപത്രം
ഭേപചാമരേചമഹതീംവസുധാംഭദാതി

പദാത്ഥം:—ഹേദേവി!—അല്ലയോ ശ്രീമഹാദേവി! തപഃശ്രീസരസീരൂപയോഃ - നിന്തിരുവടിയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിലുള്ള, പ്രണാമം-നമസ്കാരം, സർവ്വജ്ഞതാം-സർവ്വജ്ഞതപത്തേയും, സദസി-വിദപൽ സദസ്സികൽ, വാക്പാതാം-വാക്സാമത്വത്തെയും പ്രസൂതെ-ജനിപ്പിക്കുന്നു, കിംച-അത്രതന്നെയല്ല, സ്ഫുരന്മകടം-മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കിരീടത്തേയും, ഉജപലം-കാന്തികൊണ്ടു ജപിക്കുന്നതായ, ആതപത്രം-വെൺകററക്കടയേയും, ദേപചാമരേ-രണ്ടുവെഞ്ചാമരകളേയും, മഹതീം-വിസ്കാരമേറിയ, വസുനാംച-ഭൂമിയേയും, ദദാതി-ദാനം ചെയ്യുന്നു.

സാരം:- അല്ലയോമഹാദേവി! നിന്തിരുവടിയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽചെയ്യുന്ന നമസ്കാരം ഭക്തനും, സർവ്വജ്ഞതപത്തേയും വിദപൽസദസ്സികൽ വാക്സാമത്വത്തേയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, അതു അതിശോഭയോടുകൂടിയകിരീടത്തേയും കാന്തികൊണ്ടുതിളങ്ങുന്ന വെൺകററക്കടയേയും, രണ്ടുവെഞ്ചാമരകളേയും, അതിവിസ്തൃതമായ രാജ്യത്തേയും കൊടുക്കുന്നു. (അത്യുൽകൃഷ്ടമായ രാജപദവിയെ ദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നുസാരം).

മു:- കല്പദ്രുമൈരഭിമതപ്രദിപാദനേഷു
കാരണ്യവാരിധിഭിരംബ!ഭവൽകടാക്ഷൈഃ
ആലോകയത്രിപുരസുന്ദരി!മാമനാഥം
തപശ്ചേവഭക്തിഭരിതംതപയിബലതൃഷ്ണം

പദാത്ഥം:—ഈ അംബ! അല്പായാമാതാവെ!
ത്രിപുരസുന്ദരി!-ത്രിപുരസുന്ദരീദേവി!, തപം-നിന്തിരു
വടി, അഭിമതപ്രതിപാദനേഷു-അഭീഷ്ടങ്ങളെക്കൊടു
ക്കുന്നതിൽ, കല്പദ്രു മൈട്ര-കല്പവൃക്ഷങ്ങളായും, കാരു
ണ്യവാരിധിഭിഃ-കരുണാസമുദ്രങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന, ഭ
വൽകടാക്ഷൈഃ-നിന്തിരുവടിയുടെ കടാക്ഷവീക്ഷ
ണങ്ങളാൽ, തപയിഷ്ടവ-നിന്തിരുവടിയിൽ മാത്രം,
ഭക്തിഭരിതം-അത്യന്തം ഭക്തിയോടുകൂടിയവനും,
തപയി-നിന്തിരുവടിയിൽ, ബദ്ധതൃഷ്ണ-ബന്ധിക്ക
പ്പെട്ട പരമപ്രേമലക്ഷണമായ പ്രീതിയോടുകൂടിയവ
നും, അനാഥം-അഗതിയുമായ, മാം-അടിയനെ,
ആലോകയ-കടാക്ഷിച്ചുരുളേണമെ!

സാരം:—അല്പയോലോകമാതാവായ ത്രിപുര
സുന്ദരീദേവി! അഭീഷ്ടദാനത്തെ ചെയ്യുന്നതിൽ കല്പ
കവൃക്ഷസദൃശങ്ങളായും കൃപാസമുദ്രങ്ങളായും ഇരിക്കു
ന്ന നിന്തിരുവടിയുടെ കടാക്ഷവീക്ഷണങ്ങളാൽ നി
ന്തിരുവടിയിൽതന്നെ അത്യന്തം ഭക്തിയോടുകൂടിയ
വനും നിന്തിരുവടിയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട പരമപ്രേ
മലക്ഷണമായ പ്രീതിയോടുകൂടിയവനും അഗതിയു
മായ അടിയനെ നിന്തിരുവടികടാക്ഷിച്ചുരുളേണമെ!

മു:—ഹന്തേതരേഷപപിമനാംസിനിധായചാന്യ-
ഭക്തീർ്വ്വഹന്തികിലപാമരദൈവതേഷു
തപാമേവദേവി മനസാസമനുസ്മരാമി
തപാമേവനൈതമിശരണംജനനി! തപമേവ

പദാത്ഥം:—ഹേജനനി!-അല്ലയോ മതാവെ!
(ജനം)ഇതരേഷു-ജനങ്ങൾ അന്യന്മാരായ, പാമര
ദൈവതേഷു-മൂഢങ്ങളായ ദൈവതങ്ങളിൽ, മനാം
സിനിധായഅപി-മനസ്സുവെച്ചിട്ട്, അന്യഭക്തീഃ-
അന്യ ഭവന്മാരിൽഭക്തികളു, ഹന്ത, വഹന്തി,കി
ല,കഷ്ടം!വഹിക്കുന്നുവല്ലോ,(അഹം)തപാംഏവ-അ
ടിയൻനിന്തിരുവടിയെതന്നെ, ഹേദേവി!-അല്ലയോ
ശ്രീമഹാദേവി!, മനസാ-മനസ്സു കൊണ്ടു, സമനസ്സു
രാമി-നല്ലചണ്ണുല്യാനിക്കുന്നു, തപാംഏവ നൈമി-
നിന്തിരുവടിയെ തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. (മമ) തപം
ഏവ-അടിയന്നു നിന്തിരുവടി തന്നെ, ശരണം--ആ
ശ്രയമാകുന്നു.

സാരം:— അല്ലയോ ജഗദംബികെ! ജനങ്ങൾ
മറ്റുള്ള മൂഢദൈവങ്ങളിൽ മനസ്സു വയ്ക്കുകയും അവ
രിൽ ഭക്തിയെ വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ ക
ഷ്ടം! അടിയനാകട്ടെ നിന്തിരുവടിയെ തന്നെ മനസ്സു
കൊണ്ടു സ്തരിക്കുന്നു. നിന്തിരുവടിയെ തന്നെ നമസ്ക
രിക്കുന്നു. നിന്തിരുവടി തന്നെ അടിയന്നു ആശ്രയ
മായും ഭവിക്കുന്നു.

മു:—ലക്ഷ്മ്യംസൽസ്വപികടാക്ഷനിരീക്ഷണാനാ-
മാലോകയത്രിപുരസുന്ദരി!മാംകദാചിത്
നൃനംമയാതുസദ്യശഃകരുണൈകപാത്രം
ജാതോജനിഷ്ടുതിജനാനചജായതേച

പദാത്ഥം:— ഹേ ത്രിപുരസുന്ദരി!-അല്ലയോ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മ,കാരണസ്വരൂപശരീരങ്ങളാകുന്ന മൂന്നു പുരങ്ങളിൽ നില്പുപയായിട്ടു സാക്ഷിസ്വരൂപിണിയായിവിളങ്ങുന്ന ശ്രീമഹാദേവി!, (തവ)കടാക്ഷനിരീക്ഷണാനന്ദം-നിന്തിരുവടിയുടെ കടാക്ഷവീക്ഷണങ്ങൾക്കു, ലക്ഷ്യേഷു-ലക്ഷ്യങ്ങൾ, സൽസു, അവി-ഭവിക്കുംവിഷയത്തിലും, കദാപിത്-ഒരിക്കൽ എങ്കിലും, മാംഅപി-അടിയനേയുംകൂടി, ആപോകയ-നിന്തിരുവടികടാക്ഷിച്ചുരുളേണമെ!, മയാ-തൃ-സദൃശഃ-അടിയനോടുതുല്യമായിട്ടുള്ള, ജനഃ-ജനം, കരുണൈകപാത്രം-കൃപക്കു മുഖ്യപാത്രമായിട്ടു, നജാതഃ-ഇതിന്നുമുമ്പിൽജനിച്ചിട്ടില്ല, നജനിഷ്ഠിതിച-മേലിൽജനിക്കുകയുമില്ല, നജായതേച-ഇവർത്തമാനകാലത്തിൽജനിക്കുന്നുമില്ല, നനം-നിശ്ചയം.

സാരം:—അല്ലയോത്രിപുരസുന്ദരീദേവി! നിന്തിരുവടിയുടെ കടാക്ഷവീക്ഷണങ്ങൾക്കു ലക്ഷ്യങ്ങളായി വളരെപേർ ഉണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽഎങ്കിലും അടിയനേയുംകടാക്ഷിച്ചുരുളേണമേ!എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അടിയനോടുതുല്യനായിട്ടൊരാൾ നിന്തിരുവടിയുടെകരുണക്കു മുഖ്യപാത്രമായിട്ടുഭൂതകാലത്തിൽജനിച്ചിട്ടില്ല ഭാവികാലത്തിൽ ജനിക്കുകയുമില്ല. ഇവർത്തമാനകാലത്തിൽ ജനിക്കുന്നുമില്ല.

മു:-ശ്രീംശ്രീമിതിപ്രതിദിനംജപതാംതവാഖ്യാം കിംനാമദർശ്യഭമിഹത്രിപുരാധിവാസ!

മാലാകിരീടമദവാരണമാനനീയാം-

സ്താൻസേവതേവസുമതീസ്വപയമേവലക്ഷ്മീഃ 11

പദാന്തം:—ഹേ ത്രിപുരാധിവാസെ!-അല്ല യോഗ്മൂലസൂക്ഷ്മകാരണസ്വപരൂപജ്ഞായാപൃഷ്ടിസമഷ്ടിശരീരത്രയങ്ങളിൽ സാക്ഷിപൈതിത്യമായി വർത്തിക്കുന്നഭഗവതി!, പ്രതിദിനം-ദിവസംതോറും, തവ-നിന്തിരുവടിയുടെ, ആപ്തം-ആപ്തയെ (തിരുനാമത്തെ,) ഗ്രീംഗ്രീംഗി-“ഗ്രീം” “ഗ്രീം”എന്നു, ജപതാം-ജപിക്കുന്നവർക്കു, ഇഹ-ഇത ലോകത്തിൽ, ദർശ്യം-ദർശ്യമായിട്ടുള്ളതു, കിം, നാമ-എന്താകുന്നു (ഒന്നുമില്ലെന്നുസാരം) മാലാകിരീടമദവാരണമാനനീയാൻ-മാലകൾ, കിരീടങ്ങൾ, മത്തഗജങ്ങൾ, എന്നിവകൊണ്ടുസൽക്കരിക്കത്തക്കവരായ, താൻ-ആ ഉപാസകന്മാരെ, വസുമതീ-ഭൂമിദേവിയും, (സ്ഥാവരസ്വപത്തു), ലക്ഷ്മീഃ-ലക്ഷ്മീദേവിയും (ജംഗമസ്വപത്തു), സ്വപയം,ഏവ-തന്നത്താൻ, (നിഷ്പ്രയാസം) സേവതേ-ആശ്രയിക്കുന്നു.

സാരം:—അല്ലയോ ത്രിപുരസുന്ദരീദേവി! ദിവസംതോറും ‘ഗ്രീം’ ‘ഗ്രീം’ എന്നു നിന്തിരുവടിയുടെ തിരുനാമത്തെ ജപിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർക്കു ഐഹികത്തിൽ ദർശ്യമായിട്ടുള്ളതു എന്തൊരുവസ്തുവാകുന്നു. മാലകൾ, കിരീടങ്ങൾ, മദയാനകൾ എന്നിവയാൽ സൽക്കരിക്കത്തക്കവരായ ആ ഉപാസകന്മാരെ ഭൂ

മിദേവിയും ലക്ഷ്മീദേവിയും തന്നത്തന്നെ വന്നാശ്രയിക്കുന്നു.

മു:—സമ്പൽക്കാരണിസകലേന്ദ്രിയനന്ദനാനി
സാമ്രാജ്യാനന്ദിരതാനിസരോരുഹാക്ഷി!
തപഃപാദനാനിഭരിതാഹരണോദ്യതാനി
മാംദേവി!മാതരനിശംകലയന്തു ധന്യം

പദാത്ഥം:—ഹേ സരോരുഹാക്ഷി!—അല്ലയോ താമരദളങ്ങൾപോലെ മനോഹരങ്ങളായ കണ്ണുകളോടുകൂടിയ പരമേശ്വരി! സമ്പൽക്കാരണി-സമ്പത്തിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നവയും, സകലേന്ദ്രിയനന്ദനാനി-സമസ്തേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും ആനന്ദപ്രദങ്ങളായും, സാമ്രാജ്യാനന്ദിരതാനി-ചക്രവർത്തിപദവിയെദാനംചെയ്യുന്നതിൽ ജാഗ്രൂകങ്ങളും, ഭരിതാഹരണോദ്യതാനി-പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉദ്യുക്തങ്ങളും ആയ തപഃപാദനാനി-നിന്തിരുവടിയുടെ ഭജനപ്രകാരങ്ങൾ, ഹേദേവി!മാതഃ-അല്ലയോ ശ്രീമഹാദേവി! മാതാവെ! മാം-അടിയനെ, അനിശം-എല്ലായ്പ്പോഴും ധന്യം-ധന്യനാക്കി (കൃതകൃത്യനാക്കി) കലയന്തു-ചെയ്യേണമെ!

സാരം:—അല്ലയോ മാതാവെ! താമരദളങ്ങൾപോലെ മനോഹരങ്ങളായ കണ്ണുകളോടുകൂടിയ ശ്രീമഹാദേവി! സമ്പത്തിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നവയും സമസ്തേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും ആനന്ദത്തെ കൊടുക്കുന്നവയും ഭക്ത

നാക്കു ചക്രവർത്തിപദവിയെ ദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ തല്പരങ്ങളും പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉദ്യുക്തങ്ങളുമായ നിന്തിരുവടിയുടെ ഭജന പ്രകാരങ്ങൾ അടിയനെ എല്ലായ്പ്പോഴും ധന്യനാക്കി ചെയ്യേണമേ!

മു:- കല്പോപസംഹൃതിഷ്ടകല്പിത താഡ്യവസ്യ
ദേവസ്യവണ്ഡപരശോഃ പരഭൈരവസ്യ,
പാശാങ്കശൈക്ഷവശരാസനപുഷ്പബാണാ
സാസാക്ഷിണീവിജയതേ തവമൂർത്തിരേകാ 13

പദാർത്ഥം:—കല്പോപസംഹൃതിഷ്ട - കല്പാന്ത കാലത്തിലുള്ള സംഹാരകർമ്മങ്ങളിൽ, കല്പിതതാഡ്യ വസ്യ - *താഡ്യവം ചെയ്യുന്നവനായും, വണ്ഡപര ശോഃ - *പരശുവണ്ഡത്തെ ധരിച്ചവനായും, പരഭൈരവസ്യ - മഹാഭൈരവമൂർത്തിയായും ഇരിക്കുന്ന, ദേവ സ്യ - ദേവന്റെ, (പരമശിവന്റെ) സാക്ഷിണീ-താ ഡ്യവത്തിന്നു സാക്ഷിഭൂതയായിട്ടു, പാശാങ്കശൈക്ഷ വശരാസനപുഷ്പബാണാ - പാശായുധം, തോട്ടി, കരിമ്പുവില്ലു, പുഷ്പബാണം, എന്നീ ആയുധവിശേഷങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായ, സാ - ആ അനിർവ്വചനീയയായ, തവ - നിന്തിരുവടിയുടെ, മൂർത്തിഃ ഏകാ, ഏവ - മൂർത്തിഒന്നു മാത്രം, വിജയതേ - സർവ്വോൽക്കർഷണവർത്തിക്കുന്നു.

സാരം:—അല്ലയോ ശ്രീമഹാദേവി! കല്പാന്ത കാലങ്ങളിൽ പരശുവണ്ഡം ധരിച്ചുകൊണ്ടു താഡ്യ

* ആയുധവിശേഷം

* പുരുഷകർതൃകമായ ഗുണത്തിന്നു താഡ്യവം എന്നു പേർ.

വത്തിന്നു ഉല്പുക്കത്തനായിസംഹാരരൂപമായ പരമശിവന്നു സാക്ഷിഭൂതയായിട്ടു, പാശം, അങ്കുശം, ഇക്ഷുപാപം, പുഷ്പബാണം എന്നീആയുധങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും അനിർവ്വചനീയവുമായ നിന്തിരുവടിയുടെ മുത്തിന്നൊരതും സമുച്ചാൽക്കുഷ്ണം വർത്തിക്കുന്നു. (മഹാപ്രളയകാലത്തിൽ സംഹാരരൂപമായഭഗവാന്റെ താഡ്യവസ്തുതയ്ക്കായി സാക്ഷിഭൂതയായിട്ടു ശ്രീമഹാദേവിമാത്രമേയുള്ളൂ എന്നു താല്പര്യം.

മൃ-ലഗ്നംസദാഭവതുമാതരിഭംതവാർദ്ധം

തേജഃപരംബഹുളകുങ്കുമപങ്കശോണം

ഭാസപൽകിരീടമമൃതാംശുകലാവതംസം

മദ്ധ്യേത്രികോണനിലയം പരമാമൃതാർദ്രം 14

പദാർത്ഥം:—ഹേമാതഃ-അല്പയൊരനുഗമ! ബഹുളകുങ്കുമപങ്കശോണം-ധാരാളമായികഴിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കുങ്കുമപങ്കപോലെ ചുവപ്പുനിറത്തിലുള്ളതും, ഭാസപൽകിരീടം-ജപലിച്ചു ശോഭിക്കുന്ന കിരീടത്തോടു കൂടിയതും, അമൃതാംശുകലാവതംസം-ചന്ദ്രക്കലയാകുന്ന ശിരോലങ്കാരത്തോടു കൂടിയതും, പരമാമൃതാർദ്രം-പരമാനന്ദാമൃതത്താൽ ആദ്രമായിരിക്കുന്നതും, മദ്ധ്യേത്രികോണനിലയം-ത്രികോണമദ്ധ്യമാകുന്ന ബിന്ദുസ്ഥാനം വാസസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതുമായ, തവ-നിന്തിരുവടിയുടെ, ഇദംഅർദ്ധം-ഈ അർദ്ധകലാ

* അർദ്ധകലാ എന്നതു ശരീരരൂപശ്രീചക്രത്തിന്റെ ബിന്ദുസ്ഥാനമായ സഹസ്രാക്ഷപത്മത്തിൽ ജീവകലയുടെ അധിഷ്ഠാനഭൂത

സ്വരൂപമായ, പരത്തേജ:-പരഞ്ജോതിസ്സ്, സദാ-
-എല്ലാപ്പോഴും (മേ- ഹൃദി) അടിയന്റെ ഹൃദയകമ
ലത്തിൽ, ലഗ്നം,ഭവതു-പററിചേർന്നതായി ഭവിക്കേ
ണമെ!

സാരം—അല്ലയോ മാതാവെ! കർമ്മപ്പെട്ടി
ധാരാളമായി കഴിച്ചുവെച്ചതു പോലെ ശോണവർണ്ണ
മായും തിളങ്ങി പ്രകാശിക്കുന്ന കിരീടത്തെ ധരിച്ചി
രിക്കുന്നതായും പരമാനന്ദാമൃതത്താൽ ആർദ്രമായും,
ത്രികോണചക്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യബിന്ദുവിൽ വർത്തിക്കു
ന്നതുമായ നിന്നിരുവടിയുടെ ഈ അർദ്ധകവാസ്വരൂ
പമായ പരഞ്ജോതിസ്സ് (പരബ്രഹ്മസ്വരൂപം) അ
ടിയന്റെ ഹൃദയകമലത്തിൽ എപ്പോഴും പററിചേ
ർന്നതായി ഭവിക്കേണമെ!

മു:- ശ്രീകാരമവതവനാമതദേവരൂപം
തപന്നാമദർശ്യഭമിഹത്രിപുരേ!ഗുണന്തി!
തപത്തേജസാപരിണതംവിയദാഭിഭൂതം
സൗഖ്യംതനോതിസരസീരഹസംഭവാദ്യൈഃ 15

പദാർത്ഥം:—ഹേ ത്രിപുരേ!-അല്ലയോത്രിപു
രാദേവി! തവ-നിന്നിരുവടിയുടെ, നാമ-നാമം, ശ്രീ
കാരം ഏവ-ശ്രീ * കാരംതന്നെയാകുന്നു. തൽഏവ-

യായ പരമിരിക്കലയാകുന്നു, ഇതിനെ സവിൽകലാഎന്നും, സ
ദാബ്ജകലാഎന്നും മറ്റും വ്യവഹരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതാണു ദേവിയു
ടെ അതിസൂക്ഷ്മമായ സ്വരൂപമെന്നു പറയുന്നത്.

* “ശ്രീകാരബീജാ, ശ്രീകാരമന്ത്രാ” എന്നും “ശ്രീകാരരൂ
പാ” എന്നും ത്രിശതീനാമാഭ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ശ്രീ

ആശ്രീകാരംതന്നെ, രൂപം-സ്വരൂപവും ആകുന്നു. ഇഹ - ഈ ലോകത്തിൽ, ദർപ്പഭം, തപന്നാമ-അകൃത സൂകൃതികൾക്കു ലഭിക്കത്തക്കതല്ലാത്ത നിന്തിരുവടിയുടെ ഈ നാമത്തെ, (ഭക്താഃ) ഗുണന്തി- ഭക്തന്മാർ ജപിക്കുന്നു. തപത്തേജസാ-ശ്രീകാരസ്വരൂപിണിയായ നിന്തിരുവടിയുടെ തേജസ്സുകൾ കൊണ്ടു്, പരിണതം-പരിണമിച്ചതായ, വിയദാഭിഭൂതം-ആകാശാഭിപഞ്ചഭൂതങ്ങൾ സരസീരുഹസംഭാവൊദ്യൈഃ-സൃഷ്ട്വാഭിവാപാരങ്ങൾക്കധികാരികളാക്കിയ ബ്രഹ്മാദികളായ ത്രിമൂർത്തികൾവഴിക്കു് [ലോകസ] സൗഖ്യം, തനോതി-ലോകത്തിന്നു സൗഖ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നുവല്ലോ.

സാരം:—അല്ലയോ ത്രിപുരാദേവി! നിന്തിരുവടിയുടെ രൂപം ശ്രീകാരംതന്നെയാകുന്നു രൂപവും ആബീജാക്ഷരംതന്നെയാകുന്നു. നിന്തിരുവടിയുടെ ഈ ബീജം ഈ ലോകത്തിൽ അകൃതസൂകൃതമാക്കു ദർപ്പഭമാകുന്നു. നിന്തിരുവടിയുടെ ഈ ബീജത്തെ തന്നെ ഭക്തന്മാർ ജപിക്കുന്നു. ശ്രീകാരരൂപിണിയായ നിന്തിരുവടിയുടെ തേജസ്സുകൾകൊണ്ടു പരിണമിച്ചതായ ആകാശാഭിപഞ്ചഭൂതങ്ങൾ നിന്തിരുവടിയാൽ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ട്വാഭിവാപാരങ്ങൾക്കധികാരികളാക്കിയ ബ്രഹ്മാവുതടങ്ങിയ ത്രിമൂർത്തികൾവഴിയായി ലോകത്തിന്നു സൗഖ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. (ലോകവാപാരത്തെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം)

കാരബീജത്തിന്നു പഞ്ചഭൂതസ്വരൂപമുണ്ടെന്നു മന്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ദേവിയുടെ ചരണാർവിന്ദസംഭൃതങ്ങളായ കിരണങ്ങളാണു ധ്യാനങ്ങളിൽ ആകാശാദിപഞ്ചഭൂതത്വങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ആ കിരണങ്ങൾ തന്നെയാണു ബ്രഹ്മാണ്ഡസൃഷ്ടിക്കു ഉപദാനകാരണങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്നതെന്നും ആ ഗമങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഫലശ്രുതി.

മു:- ഹ്രീകാരത്രയസംപുടേന മഹതാമന്ത്രേണ സംഭീപിതം

സ്തോത്രം യഃ പ്രതിവാസരന്തവപുരോമാത-
ർജ്ജപേന്മന്ത്രവിൽ,
തസ്യേക്ഷാണിഭുജോഭവന്തി വശഗാലക്ഷ്മീ-
ശ്ചിരനുമായിനി
വാണിനിർമ്മലസൂക്ഷ്മഭാരഭരിതാജാഗർത്തി
ദീപ്തവയഃ

16

പദാർത്ഥം:- ഹ്രീകാരത്രയ സമ്പുടേന-ആദിമ
ഘോരസാനങ്ങളിൽ മൂന്ന് ഹ്രീകാരങ്ങളാൽ സംപുടിത
മായ, മഹതാ, മന്ത്രേണ-മാഹാത്മ്യമേറിയ മന്ത്രം കൊ
ണ്ടു്, സംഭീപിതം-പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായ, സ്തോ
ത്രം-സ്തോത്രത്തെ, മന്ത്രവിൽ, യഃ-മന്ത്രജ്ഞനായ യാ
തൊരുവൻ, പ്രതിവാസരം-ദിവസന്തോരും, ഹേ മാ
തഃ-അല്ലയോ മാതാവേ!, തവ, പുരഃ-നിന്നിൽവടി
യുടെ പുരോഭാഗത്തിൽവെച്ചു, ജപേൽ-ജപിക്കുന്നു
വെൊ, തസ്യ-ആകേതന്നു, ക്ഷോണിഭുജഃ-രാജാക്ക
ന്മാർ, വശഗാഃ-സ്വധീനന്മാരായി, ഭവന്തി-ഭവി

കണ്ണ, ലക്ഷ്മീ-സമ്പത്തു, ചിരസ്ഥായിനീ-വ
 ഞ്ഞെക്കലാലിലനിലകയും, വാണീ-വിദ്യാസമ്പത്തു
 നിമ്മലസൂക്തി ഭാരഭരിതാ-ശബ്ദശുദ്ധി അത്ഥം
 ക്തിമുതലായ നൂതനങ്ങളാൽ പരിപൂർണ്ണയായി
 വികകയും, സ്വ-ആ ഭക്തൻ, ദീർഘവയഃ-ദീർഘ
 യസ്സോടുകൂടിയവനായിട്ട്, ജാഗത്തി-ജീവിച്ചി
 കകയും ചെയ്യുന്നു

സാരം:—അല്ലയോ ലോകമാതാവായ ദേവി
 ആദിമദ്ധ്യോപസാനങ്ങളിൽ ചേർക്കപ്പെട്ട മൂന്നു ശ്രീ
 കാരുണ്യങ്ങൾ സംപുരിതമായ മഹാമന്ത്രം കൊണ്ടു
 ശോഭിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്ന ഈ സ്തോത്രത്തെ മന്ത്ര
 ജ്ഞനായ യാതൊരു ഭക്തൻ നിന്തിരുവടിയുടെ പ
 രോഭാഗത്തിൽവെച്ചു ദിവസംതോറും ജപിക്കുന്നുവോ
 ആഭക്തൻ രാജാക്കന്മാർ സ്വാധീനപ്പെടുകയും സ
 മ്പത്തു വളരെക്കാലം നിലനില്ക്കുകയും ശബ്ദശുദ്ധി.
 അത്ഥംവ്യക്തിമുതലായ നൂതനങ്ങൾ തികഞ്ഞ വാക്കുക
 ളോടും കൂടിയ വിദ്യാസമ്പത്തുണ്ടാവുകയും ആ ഭക്ത
 ൻ ദീർഘായസ്സോടുകൂടി അനവധികാലം ജീവിച്ചി
 രിക്കുകയും ചെയ്യും.

ശുഭംഭൂയാൽ ശുഭംഭൂയാൽ ശുഭംഭൂയാൽ.

കല്യാണവൃഷ്ടിസ്തവം,

ഭാഷാ വ്യാഖ്യാനസഹിതം.

സാമ്പൂർണ്ണം-

ശ്രീമഹാദേവൈ നമഃ!

